

Waarom dak- en dokwerkers geen lichtwerkers zijn, of soms toch?

Enkele recente ervaringen dwingen me tot het schrijven van een impressie over "lichtwerk" en de beoefenaars ervan.

Lichtwerk is geen "licht werk" omdat "lichtwerkers" met even veel inzet en energie hun best kunnen doen als dakwerkers. Beide categorieën zijn bezig met evenwichts-oefeningen, de lichtwerkers op geestelijk en spiritueel vlak, de dakwerkers tijdens hun materiële arbeid. Of ze met beide voeten op de grond staan? Op deze vraag blijf ik voorlopig het antwoord schuldig.

Over lichtwerkers schreef ik onlangs twee impressieteksten: "Trillingen of stapstenen tussen hemel en aarde" en "Hoe breed is jouw rug?"

Het wordt een minitrilogie als ik het nu volgend verhaal er aan toevoeg. De aanleiding om het te schrijven is het boek "Bezield leven" van Pamela Kribbe waarin een interessante omschrijving en bepaling staat over lichtwerkers (p. 18-20):

"Ze voelen zich van jongs af "anders", buitenbeentjes, vaak eenzaam en onbegrepen, antiautoritair en onopvallend (...) en niet hoger of beter dan wie ook."

"Het begrip 'lichtwerker' kan misverstanden oproepen, omdat het een bepaalde groep zielen onderscheidt van de rest. Het kan aanleiding geven tot het misverstand dat deze groep op één of andere manier superieur is aan de anderen, degenen 'die niet voor het licht werken'. Deze gedachtelijn is misplaatst en geheel in strijd met het wezen van lichtwerk. Laten we kort aanstippen waarom."

Ten eerste zijn superioriteitsclaims, hoe subtiel ook, erg onverlicht. Het gevoel dat je beter of verder bent, weerhoudt je ervan te groeien naar een open en liefhebbend bewustzijn. Ten tweede zijn lichtwerkers niet 'beter' of 'hoger' dan wie dan ook. Zij hebben wel een andere achtergrond dan degenen die niet tot deze groep behoren. Het gaat hier om een bepaalde geschiedenis

(verder in het boek besproken), die ertoe heeft geleid dat zij over bepaalde psychologische kenmerken beschikken die hen als groep onderscheiden. Ten derde wordt elke ziel in z'n ontwikkeling een lichtwerker, dus de term 'lichtwerker' is niet van toepassing op een beperkte groep zielen."

Bij het onderscheid van evenwichtsoefeningen op geestelijk en materieel vlak werd gesteld dat allen hun best doen, vervuld van inzet en energie. Of allen met beide voeten op de grond staan, was een vraag die ik nog niet beantwoordde. Als we de dakwerkers als symbool nemen voor alle niet-lichtwerkers, kunnen we stellen dat zij over het algemeen wel stevig gegrond zijn als ze geen last hebben van hoogtevrees. Bij de lichtwerkers zijn er ook velen die met de beide voeten op de grond staan, maar dan wel de werkers die hierboven beschreven werden als degenen die zich niet 'beter' of 'hoger' voelen dan de rest. Zij beseffen ook dat onverwacht de rollen kunnen omkeren en dat zij zelf plots nood kunnen hebben aan steun en inzichten van ... lichtwerkers!

Ik noem hen "sprituïsten" of "spiritualisten", afgeleid van het woord spiritualiteit. Zij zijn in verbinding met engelen en geesten, maar ze zullen niet vanuit de hoogte neerkijken op de anderen. Zij voelen zich niet superieur en gaan in dialoog met anderen. Ze zonderen zich niet af in een select clubje, maar geven aan anderen het gevoel wel mee te mogen en soms zelfs te kunnen.

De uitspraak "... daar ben ik al aan voorbij..." verwijst naar een eerder vertrokken trein waarin hij of zij al een eind verder op weg is, mogelijk zelfs als 1ste Klas-reiziger. Respect kan pas verkregen worden als men voortvarendheid af en toe de rug toekeert en als men op gepaste tijden een blik werpt in de achteruitkijkspiegel, met mededogen voor mogelijke achterblijvers.

Spiritualiteit en mystiek zijn inderdaad vormen van sterk bewustzijn en intelligentie, kortom verhevenheden, als men er niet te pas en te onpas mee uitpakt. Als we waakzaam zijn om deze attitude te stimuleren, vervullen we een brugfunctie, waarbij emotionele hoogbegaafdheid niet losgekoppeld wordt als intellectueel summum dat een eigen koers gaat varen...

We kunnen het vergelijken met wat we vroeger meekregen en nu nog steeds vaststellen over de kloof tussen arm en rijk, tussen het Zuiden en het Noorden in de wereld: die kloof wordt helaas wel groter...

Spiritualiteit en lichtwerk ontsnappen niet aan de keuze tussen verbreding of overbrugging, tussen verwijdering of toenadering. De voedingsbodem voor beide opties is aanwezig in opleidingen en publicaties, die opborrelen als schuimend zeepsop in twee verschillende baden. Verdere evolutie gaat hand aan hand met de stijging van het aantal behoeftigen op gebied van bewustzijnsverruiming. Rest wel de vraag: in welk bad of jacuzzi komen zoekenden terecht of waar zoeken ze hun toevlucht of geborgenheid?

Jef Houbrechts

28 juni 2013.

